

Kamaráti Pašinkovia rozdáajú deťom radosť,
spevňujú vlákna detského života.

Tenučké vlákno, pavučinka. A okamih, kedy sa môže pretrhnúť. Taký je ľudský život, keď ho zachváti zákerná choroba. A pritom vieme, že sú veci, okamihy, situácie, kedy to vlákno môže spevnieť. Nepretrhne sa. A človek zostáva žiť.

Nemocnica, lôžko, sestričky, lekár a potom ešte nádej a silná viera. Viera, že sa znova vrátíme do života. Aj na toto všetko myslel Ing. arch. Vladimír Husák, keď prišiel k nám do Bibiany s myšlienkou spríjemniť, oteplíť nemocničné izby, nemocničné chodby. Pýtate sa prečo? Nuž preto, aby spevnelo vlákno detského života.

Sami posúďte. Keď ste chorí a dlhšie ležíte v posteli, hľadáte okolo seba všetko čo je príjemné. Aby vám to príjemné pomohlo prekonať bolesť, trápenie, aby vám prinášalo radosť. A radosť lieči. Preto myšlienka obdarovať detské nemocnice peknými, umelecky hodnotnými obrázkami, sa nám videla ako pavučinkové vlákno, ktoré zrazu prerastá v pevné olovené vlákno.

Kamaráti Pašinkovia - pomenoval svoju knihu deťom spisovateľ Ivan Kalaš. Kto boli tí jeho Pašinkovia? - Lesní pomocníčkovia, ktorí s láskou opatrujú v lese dub, lebo všetko čo v lese rastie má niekto rád. Každý strom a kvet má svojich Pašinkov.

Prevzali sme Kalašovu symboliku a stali sme sa aj my Pašinkami. Pripojil sa k nám akad. mal. František Blaško. Ponúkol svoje obrázky. Nie originály, ale prvé nátlacky, ktoré mu poskytla tlačiareň na korekciu, podľa ktorých výtvarník posudzuje kvalitu tlače či farebnosť, skôr ako sa začne tlačiť knižka. František Blaško vybral 50 ilustrácií-nátlackov zo siedmich knižných titulov, ktoré ilustroval. Vladimír Husák ich dal zarámovať. Bibiana - medzinárodný dom umenia pre deti usporiadala 14. septembra malú slávnosť. Obrázky vystavila a pozvala nielen darovateľov, ale aj obdarovaných. Prišli lekári, pediatri, opatrovatelia detí, ale aj rodičia a deti z Detského onkologického oddelenia Detskej fakultnej nemocnice v Bratislave. Do tohto rodinného kruhu ponúkli svoj dar detskí hudobníci. Nechýbali ani vrúčne slová dospelých a možno aj slzy pohnutia, na ktoré v tejto uponáhlanej dobe málokedy sa nájde čas. A tak sme sa všetci na chvíľu zastavili, stali sme sa Pašinkami a rozdávali deťom radosť. Tým, ktoré to veľmi potrebujú.

Nechceli by sme v tomto boji o " olovené vlákna detského života " prestať, zastaviť sa. Naše prvé stretnutie bolo prvým ohnívkom reťaze, ktorá by mala pokračovať. Veď detských nemocníc je veľa. Keby sme ich chceli spočítať v Slovenskej republike, nestačili by nám prsty na obidvoch našich rukách.

Bibiana by sa rada stala premostením medzi tými, ktorí sa rozhodli " darovať deťom radosť ", medzi umelcami, výtvarníkmi, vydavateľstvami, básnikmi, spisovateľmi, architektami, nemocnicami a chorými deťmi na druhej strane. A to nielen v Bratislave, ale aj v Banskej Bystrici, Žiline, K šiciach, ale aj v Prievidzi, Nitre, Galante, Liptovskom Mikuláši, Prešove, Čadci, atď. A možno by sme našli pomoc aj medzi sponzormi, podnikateľmi, ktorí by nám túto myšlienku pomohli uskutočniť.

Nápad, ktorý sme ako prvý zrealizovali nepotrebuje veľa peňazí, jeho hodnota spočíva v inom. Vo vnútornom bohatstve človeka.

Ak ste objavili v sebe bohatstvo a máte pocit, žeby ste z neho mohli darovať, prihláste sa nám. V Bibiane vás radi pri vitame.

Marta Králiková